Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

Indsend 20 Cents i 2-Cents Frimærker og De vil faa „Stjernen" frit tilsendt indtil 1ste Januar, 1889.

Enhver ny Abonnent, som indsender $2.00 for en Aargang af „Stjernen", faar Bladet tilsendt fra nu og indtil 1ste Januar, 1890.

Enhver gammel Abonnent, som indsender $6.00 for tre ny Abonnenter, faar det fjerde Eksemplar gratis.

Stem for John W. Templin for Co. Advokat.

Giv John Steen 25,000 skandinaviske Stemmer, og han vil faa den største Majoritet af nogen af de valgte Statsembedsmænd.

Senator Wolbachs Skudsmaal er fire Aars tro Tjeneste i Legislaturen. John L. Means' Skudsmaal er — ja, læs det selv i republikanske Blade.

County-Commissær H. Mortensen i Howard Co., som i tre Aar med Hæder har beklædt sin Post, vil iaar blive gjenvalgt med god Majoritet.

Wolbach har 2 Gange med Flid og Samvittighedsfuldhed repræsenteret sin Kreds i Legislaturen. Han vil gjøre det for tredje Gang.

John W. Templins praktiske Erfaring og Dygtighed som Sagfører er det, der bedre end en Mangfoldighed af Lovtaler anbefaler ham til Pladsen som County-Advokat for Howard Co.

Medens Demokraternes Toldlov-Forslag giver Menigmand billigere Klæder, billigere Værktøj, billigere Tømmer og billigere Livsfornødenheder, saa foreslaar det republikanske Forslag at fordyre Klæder, lade Værktøj og Redskaber staa uberørt og kun paa to Nødvendighedsartikler — der strengt taget ikke er saa nødvendige, nemlig Sukker og Ris — at foretage en Nedsættelse, hvorimod Tobak og Spiritus gjøres billigere.

Der kan gjerne siges, at Senator Wolbachs Gjenvalg er et enstemmigt Ønske hos den skandinaviske Befolkning, og det vil neppe slaa fejl, at han vil blive skænket vore Landsmænds næsten udelte Understøttelse. Det er et Særpræg paa det nordiske Folks Karakter, at det i høj Grad paaskjønner Ærlighed og Troskab, og naar disse Dyder kommer frem saa tydeligt som i Senator Wolbachs Embedsliv, saa er vor Folkerace ogsaa den sidste til at glemme det.

Dannebrog, Okt. 29de '88.

I „Stjernen"s No. 42 tager Niels Nielsen Toldspørgsmaalet under Behandling. I sin velbekjendte flydende Stil benytter han en to Spalter lang Artikel dertil og siger, at han kan blive ved i Alenvis. Hans Indlæg i Sagen gaar altsaa efter Maal og ikke efter Vægt. Der er just heller ikke megen Vægt i hans Paastande, og hans Spørgsmaal vilde, kortfe: fra deres Mangfoldighed, være lette at besvare.

Ligesom sine øvrige politiske Troesfæller søger N. N. at bebringe et godtroende Publikum den Forestilling, at Beskyttelsestolden er uretfærdig derved, at den kun kommer Fabrikanter og nogle enkelte Begunstigede tilgode, og at de beskyttede Varer fordyres med Beløbet af denne Told, der saaledes helt og holdent maa betales af Arbejderen og Farmeren hvem N. N. synes at tænke sig som de eneste Forbrugere her i Landet.

N. N. har en kraftig Støtte i Omaha Herald. For at gjøre det rigtig klart og anskueligt hvor skrækkeligt vi blive plyndrede gjennem Beskyttelsestolden, hver dette Blad giver Afbildninger af en hel Mængde Forbrugsartikler, hvoraf hver enkelt er mærket med sin tilværende Told. Den første Tegning fremstiller en Uldskjorte, mærket 95 pCt. Naar nu en saadan Skjorte sælges, lad os sige, $1; men den saa kunde sælges for 5 Ct. hvis der ingen Told var? Paa Calico skal der være en Beskyttelsestold af 10 Ct. pr. Yard, enkelte Slags af denne Artikel sælges nu for 5 Ct. pr. Yard. Vil N. N. godhedsfuldt forklare hvormeget man saa efter hans Beregning vil faa for vore Penge, hvis Tolden bliver taget af? Forøvrigt synes det som om de to forskjellige politisk-økonomiske Skolers Grundprinciper ikke endnu bliver klart opfattet af Almenheden, ikke engang af N. N. Det egentlige Spørgsmaal er ikke om høj eller lav Told, men om forskjellige Principer. Frihandlerne eller Forsvarerne af „Tariff Reform" vilde ogsaa have Indførelsestold, men af den Slags Varer, der ikke kunde produceres her i Landet, i det Tolden alene skal paa ud paa at bringe Indtægt til Regjeringen (tariff for revenue only.) Portektionisterne tillade denne Slags Varer at indføres frit, men forlanger at Tolden skal lægges paa de fremmede Produkter, som hvis de blive indførte til dette Land, komme til at konkurere med indenlandske Produkter, ligegyldig om de frembringes i Marken, i Skoven, i Minen eller Fabriken. Ved dette Princip opnaaes en dobbelt Hensigt. Regjeringen faar Indtægt, paa samme Tid som Industrien fremmes, afslags Virksomhed blandt Landets Befolkning næres og opmuntres. Nye Miner aabnes, nye Fabriker bygges og de give Beskjæftigelse til et stort Antal Arbejdere. En revenue tariff har kun et Formaal, det at bringe Indtægt; den kan ogsaa kun have en Virkning, den at aabne vort Marked for fremmed Konkurrense at forarme vore Produkter og berige vor udenlandske Rival *). Ved at fastholde disse Grundprinciper kan N. N. selv besvare sig hvorfor de mange fremmede Artikler, hvis Navne han ikke kan gjengive paa Dansk, kunne indføres frit. Den Sammenstilling han gjør mellem beskyttede og toldfri Varer vilde være helt afskrækkende, hvis det bare med det samme var bevist at konsumenterne maa betale den stygge Told, men til al Uheld mangler Beviset derfor.

N. N. spørger om hvorfor det republikanske Parti ikke er saa stærkt nu som kort efter Krigens Slutning. Det er ham vist ikke ubekjendt, at der dengang og mange Aar efter af Regjeringen blev underholdt et saakaldet freemans bureau i Sydstaterne hvorigjennem den farvede Befolkning ved Militærets Beskyttelse kunde faa sine politiske Rettigheder anerkjendt, kunde faa Lov at stemme som de ønskede, denne Institution, senere ved Republikanernes Eftergivenhed blev ophævet, og at negrene nu tildags bliver skudt ned som Hunde, hvis de voe at stemme anderledes end foreskrevet af de hvide Demokrater.

Vi kunde tale lidt om Sukkertolden, som Farmeren og Arbejderen maa betale med 80 pCt., men dette Spørgsmaal har allerede været drøftet i „Stjernen" før, og da N. N. synes at føle for Redaktørens Person, saa bør man undgaa paa ny at bringe denne i en uheldig Stilling ved Behandlingen af dette kildne Spørgsmaal. Kun skal det bemærkes, at hvis N. N. ønsker Afslag paa Sukker, maa han da blive Republikaner først.

Man kunde gaa mere ind paa Enkelthederne af N. N. Artikel, men da han sandsynligvis har et Par Alen nye Spørgsmaal parat, for hvilken der skal gjøres Plads i „Stjernen", saa vilde det være hensynsløst for denne Gang, at gjøre Fordring paa mere af Bladets Spalterum.

J. Sechusen, Protektionist.

——— (* Dette er Theorier, men af den Slags, som har bestaaet sin Prøve og anerkjendes af Verdens største Statsmænd.

Tacoma, Wash. Terr.

Hr. Redaktør!

Før jeg rejste fra Grand Island, lovede jeg nogle Venner, at lade vor danske Bubbærer „Stjernen" bringe lidt Nyt fra det fjerne Vesten. Vær derfor saa venlig at give „Stjernen" dette Brev med til Landsmænd og Venner.

Rejsen gjaldt først Portland, Oregon, hvor jeg blev venlig modtaget af Mr. Andersen. Portland er en By paa ca. 40,000 Indbyggere; den ligger smukt ved den vestre Side af Willamette-Floden. Paa den østre Side ligger East-Portland og Albina, som uden Tvivl har en god Fremtid for sig, da der nu bliver bygget en Svingbro over Floden, saa der vil blive mer Færdsel imellem Byerne.

Jeg gik rundt i Byen en Dags Tid; i Gaderne vrimlede der af Kinesere, som er en uundværlig Artikel for Portland. Nogle gik i Højtidsdragt med Haaret ned ad Ryggen, andre drog afsted med deres store Kurve, saa det næsten var umuligt for Folk at komme frem, da en Del af Gaderne ere meget smale. Der var ikke meget Arbejde for min Profession i Portland, saa at jeg næste Morgen gik ombord paa Toget og afsted gik det nordpaa igjennem Furuskove, hvor der hist og her var en lille dyrket Plet. Det koster meget Arbejde at clear Land herude, og derfor gaar det saa langsomt at faa Land under Ploven. Langs Jernbanen laa Træstammer paa kryds og tværs, blot nedhugne for siden at brændes eller raadne. Jeg naaede Seattle om Aftenen og tog ind i et skandinavisk Hotel. Næste Morgen tidlig var jeg rundt og hvad møder jeg? De forhadte Kinesere, som ogsaa her sidder paa Højsædet. Byen laa paa et bakket Terræn op til Puget Sound; den havde en god Skibsfart, og der var meget Bygningsarbejde, men alligevel kunde jeg ikke faa Arbejde, saa jeg besluttede at gaa til Tacoma, hvor jeg ogsaa straks fik Arbejde og hvor jeg nu har bosat mig og agter at gjøre til mit fremtidige Hjem, da jeg har erfaret at det ikke giver meget at rejse fra en Plads til en anden. Tacoma er en By paa ca. 15,000 Indb.; den har fordøblet sig i det sidste Aar, og som Følge deraf er der ogsaa mange Bygninger under Opførelse. Byggegrundene er oppe til høje Priser, og stiger bestandig paa Grund af den store Emigration.

Tacoma har en god Havn og er Endepunktet for Northern Pacific Jernbanen. Jernbane-Ko. har ejet næsten alt Landet heromkring og det har sidste Foraar solgt 80,000 Akres Skovland til et Mølle-Ko., som nu er ifærd med at bygge en stor Savmølle ude i Sundet, hvor der er Fladvand; den skal give Arbejde til 300 Mand. En Møbelfabrik, som gav Arbejde til 50 Mand, nedbrændte forrige Uge.

Jordens Bonitet heromkring er ikke meget god, da det mest er Smaasten blandet med Ler, som, naar det er tørt, er lig Aske; men alligevel trives alting godt især Havesager. Frugttræer gror godt, især Kirsebær-, Blomme-, Pære- og Æbletræer; jeg har set Træer saa fuldt med Frugt, at Grenene maatte understøttes, for ikke at brækkes. Humle har vistnok sit Hjem her, thi den er en vigtig Indtægtskilde.

Angaaende Klimatet, da lider jeg det godt. Vi har ingen trykkende Hede haft, Hagelstorme kjender vi ikke noget til, og Torden er en Sjældenhed. I Juli, August og September havde vi næsten ikke Regn; men nu har vi Regn af og til, men det er bedre end Nebraskas Sandstorme.

Den almindelige Dagløn er $2 for almindeligt Arbejde. Tømrere faar $3, Murere $5 om Dagen, Board $5 om Ugen. Priserne paa Klædevarer er det samme som i Østen; derimod ere Fødemidlerne dyrere, saa jeg tror, at en Arbejdsmand kan gjøre bedre Fremgang i Nebraska end herude; derfor er det mit Raad til Landsmænd, som har det godt, hvor de ere: Rejs ikke herud med Familje før I selv har undersøgt om det er bedre her eller ikke.

Her i Byen er flere skandinaviske Kirker og det skandinaviske Folk tiltager stærkt, da Klimatet er meget lig Danmarks. Vi er jo opvokset i et Land, hvor man tidt kunde se de stolte Skibe flyde paa Havet, derfor bringer det ogsaa Tanker hjem til det gamle Danmark, naar jeg her i Vesten ser Skibene sejle paa det salte Vand. Jeg har følt mig mere glad og tilfreds her i Tacoma end jeg nogensinde har gjort i Grand Island. Til Slutning en venlig Hilsen til Redaktionen og „Stjernen"s Læsere.

Ærbødigst

A. P. Olsen.

De kan ikke faa fortalt saameget i Deres Breve til de Kjære i Fædrelandet som De gjerne vilde? Nuvel, der kan raades Bod paa Manglen; mange har fundet „Stjernen", en udmærket Hjælper i denne Henseende. Prøv det, kun $2.50.

Dr. Rosenbergs udmærkede Bøger, "Lægebog for Hvermand" og „Ungdommens Raadgiver", indeholder mange udmærkede Raad. Begge kan erholdes frit tilsendt blot ved at tilskrive Dr. R. Rosenberg, 41 S. Clark St. Chicago, Ill Se hans Avertissement i en anden Spalte og vogt Dig for de mange Bedrægere som i vor Tid avertere sig som Læger, men ikke er det.

Kvindens Rettigheder

til at handle hvor det behager hende

Skal idag slaas fast!

Her tales slet ikke om Politik eller

Frihandel,

men den frie og emanciperede Kvindes uforgribelige Fordring paa

Fri Handling

som en af de medfødte personlige Rettigheder Kvinden gjennem Skabelsen er forlenet med.

Den Tid er forbi

da Kvinden skulde gjøre sine Indkjøb under en mandlig Ledsagers Overopsyn. Det oplyste nittende Aarhundrede tillader baade Madamen og Tjenestepigen at gjøre deres Indkjøb efter eget Valg.

S. N. WOLBACH,

— Ejeren af det største —

Manufakturvare-Etablissement

i ST. PAUL, NEBRASKA

har med karakteristisk Skarpsyn opfattet og forstaaet denne Revolution i Tidsaanden, og hans nøje Kjendskab til Damernes mangeartede Smag har bevæget ham til at fylde sin store Butik med det mest forskjelligartede og moderne i alle Grene af

Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjolestoffer, Kjolesirtser og Gardintøjer, Korsetter og Handsker.

Og han har endvidere engageret et Regimente erfarne, forekommende og

Høflige Salgsmænd

talende de forskjellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prøver af alle Slags Tøjer og til at forsikre dem om, at det er deres største Glæde at forevise det righoldige Varelager.

Besøg Wolbachs Tøjvare-Magasin.

A. H. BÖHNE. GEO. F. RYAN.

Böhne & Ryan.

Møbelmagasin & Ligkistendsalg.

116 West 3dje Gade. — Grand Island, Nebr.

Parlor Suits, Chamber Suits, Madratser, Spejle, Færdige Skillerierammer og Lister for samme, Spinderokke, o. s. v.

Ligkister og Ligtøj en Specialitet.

Min skyggende Skov, min spejlklare Sø,
Min Rose, min Lyst, min Udkaarne,
Mine Drømmes gyldne Eventyr-Ø
Med knejsende Slotte og Taarne.

Gud signe den Dag, som dig kaldte frem,
Han lader den ofte oprinde
Lysnende over vort Kjærligheds Hjem
Med Jubel og Fest herinde!
Han føje det af sin Naade saa,
At Banen vi vandre tilsammen,
Og at vi omsider Livskronen faa
I Himmerigs Fryd og Gammen!

Efter endt Oplæsning saa jeg op og bemærkede, at Estrid havde Taarer i Øjnene. Hun lagde sit Hoved paa min Skulder og hviskede:

„Holder du virkelig saa meget af mig?"

Jeg svarede med et Kys og sagde derpaa: „Og hvorfor skulde jeg ikke holde saa meget af dig?"

„Jeg kan aldrig ret tænke mig det. Naar jeg ser dig saa fordybet i dine Bøger eller saa optaget af dine Museer, saa kan jeg ikke lade være at tænke, at der er Noget, som stærkere fængsler dit Sind og Hu, end jeg formaar det."

„Begynder du nu at blive skinsyg paa Museerne? Nej vær du kun rolig, den allerskjønneste Museumsmærkværdighed har jeg herhjemme, og det er min egen søde Basilisk. — Men kom nu og se paa de andre Gaver."

„Aa lad mig læse Digtet engang endnu, det er saa smukt."

Det havde jeg naturligvis Intet imod, Estrid læste atter Digtet, og derpaa viste jeg hende de andre Gaver.

„Se hvor mange smukke Ting!" udbrød hun glad, „og Alt det har du gaaet og tænkt paa til mig! Du skal have et Kys for hver af Gaverne, men for Digtet skal du have tre."

En stærk Klokkeringning hørtes, og straks efter kom Ane ind og meldte, at der stod et Rosentræ ganske alene ude paa Gangen.

„Det var en mærkelig Gjæst," sagde jeg, „saa er det bedst, jeg gaar ud og tager imod ham."

Netop som jeg kom ud til Rosentræet, hørte jeg Trin paa de nederste Trappetrin og derpaa Gadedøren slaas hurtigt i. Jeg tog Træet og bar det ind.

„Hvilket dejligt Træ!" sagde Estrid. „Det er vist fra Fader og Moder eller mine Søstre."

Opad Formiddagen indfandt imidlertid Søstrene sig og medbragte nogle Smaagaver, men de vidste ingen Besked om Rosentræet: „fra Fader og Moder er det heller ikke," tilføjede de. Jeg var lidt forstemt, thi det er slet ikke saa fornøjeligt, at Ens Hustru modtager navnløse Gaver fra en ukjendt Giver. Søstrene gik hjem efter et kort Besøg, de skulde jo atter gjæste os om Aftenen.

„Mon det skulde være fra Morbro'er?" spurgte jeg, da vi vare alene, idet jeg tilkastede Træet et Par temmelig uvenlige Øjekast.

„Det kan jeg aldrig tro," sagde Estrid, „han vilde nok sætte sit Navn ved."

„Jeg kunde have Lyst til atter at sætte det ud paa Trappen og saa lade, hvem der vil, tage det."

„Det var Synd mod det smukke Træ," mente Estrid. „Nej lad os hellere beholde det; naar den ukjendte Giver kommer, vil han nok sikkert røbe sig."

Herved blev det foreløbigt. Noget efter indfandt Hvidbjørn sig forat bringe sin Lykønskning.

„Hvoraf ved du, at det er Estrids Fødselsdag idag? spurgte jeg.

„Jeg mødte Morbro'er iforgaars, og han fortalte mig det."

„Her skal du se et tosset Rosentræ, Estrid har faaet," sagde jeg ærgerlig.

„Hvorfor er det saa tosset?"

„Fordi vi ved ikke, fra hvem det er. Finder du det ikke meget tarvligt at sende en navnløs Gave til en gift Kone?"

Hvidbjørn saa lidt forlegen ud, og jeg raabte: „Hør, det er bestemt dig, der har sendt det — det kan ikke nytte, at du nægter det, for jeg kan godt se det paa dig."

Saa maatte Hvidbjørn gaa til Bekjendelse, at det virkelig var fra ham, men han havde ikke ment noget Ondt dermed.

„Naar det er fra dig, gjør det ikke Noget," sagde jeg, og nu takkede vi begge meget for den smukke Gave.

„Vi vente nogle af vore Venner hos os i Aften," sagde Estrid, „har De ikke Lyst at komme med?"

Det var snildt gjort af Estrid, thi nu fik hun inddudt baade Hvidbjørn og Valborg, og jeg kunde jo Intet sige dertil; Hvidbjørn takkede og lovede at komme.